

bruge et Udtryk, der er blevet anvendt i forrige Samling —, ved ogsaa meget godt, at saaledes vil det ikke gaa. Den almindelige Enighed i Principperne vil selvfølgelig afløses af en hel Del Uenighed om de faktiske Spørgsmaal, efterhaanden som de dukke frem. Det har derfor mindre Værdi i og for sig at forsikre om sin Villighed til at støtte Regeringen i dens brydsomme Arbejde i Fremtiden, end det har at gaa til Arbejdet med en klar Fornemmelse af, hvad det betyder, at denne Regering finder Støtte baade her i dette Ting og om muligt ogsaa i det andet.

Der er af det højtærede Flertal i denne Sal vundet en stor taktisk Sejr — det vilde være ganske urimeligt at benægte det — og som Udtryk for denne taktiske Sejr sidder det nuværende Ministerium paa sin Plads. Endnu staar det tilbage at vinde en politisk Sejr. Den politiske Sejr skal vindes derved, at Ministeriet ser sig i Stand til at gennemføre sit Program og navnlig ser sig i Stand til at føre Bevis for, at der i Statslivet kan komme et fast og sikkert Leje under den ny Statsskik, som nu er begyndt. Det vilde være urimeligt sangvinsk at lukke Øjnene for, at der er store Vanskeligheder, som ville møde paa denne Vej. Det er jo en gammel Sandhed, at et er det at være i Opposition, et andet at være i Regeringen. Oppositionen maa føle det som sin ganske naturlige Opgave at føre frem, hvad der er Befolkningens Ønsker, hvad der er overensstemmende med dens Trang og dens Forhaabninger, med andre Ord, Oppositionen kommer med en vis Naturnødvendighed altid til snarest at føre de populære Sager frem, idet den overlader de mindre populære til Regeringen. Naar nu Oppositionen forvandles til Regering, ja, saa er det en Selvfølge, at denne Regering, naar den bestaar af Mænd med Indsigt og Ansvarfølelse, vil føle det i lige saa høj Grad som sin Pligt at fyldestgøre de Krav, der stilles til den i Overensstemmelse med den bestaaende Forfatningsordning og med den ved Lovgivningen skabte Stilling, som det er at føre de store folkelige Krav og Ønsker frem, men det er klart, at det første er ikke saa populært som det sidste. Det er klart, at der vil være mange, som maaske ville finde eller bestræbe sig for at finde Uoverensstemmelse mellem meget af, hvad der kom frem i den Tid, da den nuværende Regering stod som Opposition, og det, som nu kommer frem, da den staar som Regering. Aldrig saa længe Verden har staaet, er en Opposition bleven Rege-

ring, uden at man har revet den adskilligt i Næsen af, hvad dens ledende Mænd fremkom med som Oppositionsmænd, og saaledes vil det ganske sikkert ogsaa gaa her. Det er en af de Prøver, hvorpaa den nuværende Regering og ikke mindst dette Ting vil blive sat, om man kan vise tilstrækkelig Resignation, tilstrækkelig Forstaaelse af, hvad det er nødvendigt for Regeringen at gøre, hvad den ikke kan undlade at gøre i dens nuværende Stilling, om man vil forstaa, at man hist og her maa give Afkald paa en maaske ikke unaturlig Oppositionslyst for at sætte Regeringen i Stand til overhovedet at forblive og udføre sin Gerning, saa længe denne Forbliven maa anses som ønskelig af dette Tings Flertal, saa længe nemlig som den Gerning, Regeringen vil gøre og gør, er dette Tings Flertals Gerning. Et er nemlig ganske sikkert, og det er, at Afgørelsen af, hvorvidt denne Opgave lykkes eller ikke lykkes, vil for lang Tid blive bestemmende for Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er det rette at have en Regering, som er i Overensstemmelse med dette Ting.

Med Hensyn til den Stilling, som jeg og mine nærmeste Meningsfæller indtage til Regeringen, maa jeg da sige i Overensstemmelse med de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Væring (Holm), at vi ere glade over, at dette Ministerium er kommet. Vi haabe, at det maa blive siddende længe paa sin Plads, og vi haabe, at det maa blive i Stand til at gennemføre de Opgaver, det har sat sig. Vi sige dette trods Fortidens Rivninger, og vi kunne saa meget lettere sige det efter den Udtalelse, som vi forleden Dag hørte her i Tinget fra den højtærede Finansministers Side. Det var en ridderlig, klog og vel overvejet Udtalelse, som i høj Grad gør det let at se bort fra, hvad der i Fortiden kan have været os imellem, og som gør det let at følge vort Ønske om at støtte denne Regering i dens videre Virksomhed. Jeg vil ikke paastaa, at det vilde have været lige saa let, hvis den højtærede Finansminister havde holdt den Tale, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). Det ærede Medlem kom imidlertid ude fra Stridens Hede. Der var endnu noget af Stridens Varme i hans Ord og ganske sikkert ikke meget af den Forglemmelse af Fortiden, som Finansministeren talte om i den Forstand, at vi skulde lære af Fortiden og advares ved den, men ikke bringe noget af Fortidens Bitterhed ind i Fremtidens Overvejelser.